

Femeile în Evanghelia după Luca

Pentru studiul din această săptămână, citește: Luca 1:39-55; 2:36-38; 7:11-17,36-50; 8:1-3; 18:1-8; Romani 10:17.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Isus... Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus.” (Galateni 3:26-28)

Evanghelia după Luca este uneori numită „Evanghelia femeilor”, deoarece, mai mult decât celelalte, amintește într-un mod deosebit despre grija Domnului Isus față de nevoile femeilor (vezi Luca 13:16) și, de asemenea, despre implicarea lor în lucrarea Sa.

Pe atunci, ca și în unele culturi din vremea noastră, femeia ajunsese să fie considerată fără însemnătate. Unii iudei de atunci chiar obișnuiau să-I mulțumească lui Dumnezeu pentru că nu-i crease sclavi, păgâni sau femei. În societatea greacă și în cea romană, femeile erau tratate și mai rău. În cultura romană, ajunsese să fie permisă o imoralitate fără limite. De multe ori, bărbatul avea o soție pentru a-i naște copii legitimi, care să-i moștenească averile, și avea concubine pentru satisfacerea plăcerilor sale păcătoase.

În această situație, când femeile erau tratate atât de rău, Domnul Isus a venit cu vestea bună că femeile sunt fiicele lui Avraam (vezi Luca 13:16). Cât de fericite trebuie să fi fost femeile din vremea aceea să audă că, prin Isus, ele sunt copii ai lui Dumnezeu și că, în ochii lui Dumnezeu, au aceeași valoare ca bărbații! Mesajul de astăzi pentru femeile din toate popoarele a rămas același: cu toții, bărbați și femei deopotrivă, suntem una în Hristos Isus.

Astăzi: Sabatul companionului
Sabatul viitor: Dar ADRA (colectă)

- 1. Citește despre întâlnirea Elisabetei cu Maria. De unde știm că ea a înțeles, într-o anumită măsură, marile evenimente care aveau loc? Luca 1:39-45**
-
-

Numai Luca amintește ce reacție au avut femeile față de cea mai mare minune din istoria universului: întruparea Fiului lui Dumnezeu pentru a îndeplini misiunea răscumpărătoare a Tatălui și a împlini speranțele mesianice ale poporului Său. Ele nu au înțeles totul, însă cuvintele și reacțiile lor față de aceste evenimente extraordinare ne vorbesc despre credința și uimirea lor în fața lucrărilor lui Dumnezeu.

- 2. Ce este de remarcat în „cântarea Mariei”? Luca 1:46-55**
-
-

Cuvintele Elisabetei sunt urmate de cele ale Mariei sau de ceea ce se consideră a fi „cântarea” ei. Maria citează de mai multe ori texte din Vechiul Testament, fapt ce dovedește că ea cerceta Scriptura cu asiduitate și, astfel, ea era potrivită să fie mama lui Isus. Cântarea ei își are rădăcinile în Scriptură, dar și în relația ei profundă cu Dumnezeu. Ea reliefează legătura puternică a sufletului ei cu Dumnezeu și legătura dintre credința ei și speranța lui Avraam.

- 3. Ce adevăruri importante sunt scoase la lumină în relatarea despre prorocița Ana? Luca 2:36-38**
-
-

Speranța acestei femei își găsește împlinirea deplină în Isus. Ea recunoaște minunea și pornește neîntârziat în misiunea de a le da vestea despre nașterea Mântuitorului oamenilor care veneau la templu. Ea a devenit astfel prima femeie-evangelist.

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să recunoască și să accepte faptul că femeile sunt egale cu bărbații.

La nivelul sentimentelor: Bărbații să accepte cu demnitate egalitatea cu femeile și femeile să simtă recunoștință față Dumnezeu.

La nivel practic: Fiecare membru al grupei să trateze cu respect persoanele de sex opus.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Atitudinea Domnului Isus față de femei

- A. De ce crezi că în Luca, mai mult decât în oricare altă evanghelie, se subliniază rolul pozitiv avut de femei în lucrarea lui Isus? Ia în considerare, de exemplu, Luca 2:36-38; 8:1-3 și 10:38-42.
- B. Luca 24:1-11 ne spune că vestea învierii lui Hristos a fost dată mai întâi femeilor și că ele au fost primele care au transmis-o altora. De ce crezi că s-a întâmplat astfel?

II. Femeile au de îndeplinit un rol în lucrarea creștină

- A. Ce simți cu privire la ideea implicării femeilor în lucrarea creștină? Analizează-ți sentimentele din perspectiva răspunsului dat de Maria când a aflat că avea să nască un Fiu (Luca 1:28-38) și din cântarea ei de consacrare (vers. 41-55).
- B. Ce simți față de cei sărmani și nevoiași din biserica ta, după ce ai citit în Luca 18:1-8 și 21:1-4 cum S-a purtat Isus cu astfel de oameni? Ce poți face pentru ei?

III. O atitudine corectă față de persoanele de sex opus

- A. Toți membrii bisericii – bărbați și femei – au un rol de îndeplinit în planul și în lucrarea lui Dumnezeu. Care sunt aceste roluri?
- B. Societatea perpetuează adeseori din generație în generație inegalitatea dintre bărbați și femei. Cum te poți împotrivi presiunilor ei?

Rezumat: La convertirea Sa, Pavel a descoperit că în Hristos nu există diferențe calitative între iudeu și grec, între bărbat și femeie, între omul liber și sclav. Luca Îi atribuie Domnului Isus această învățătură despre egalitatea credincioșilor.

4. Ce minune a făcut Isus pentru văduva din Nain? Luca 7:11-17

Femeia aceasta săracă și văduvă trecea acum printr-un nou ne-caz: moartea singurului ei fiu. În drumul către groapă, era însoțită de mulți care își exprimau regretul și compasiunea. Văduva aceasta, care își pierduse singurul fiu și stătea sub amenințarea unui viitor nesigur, era întruchiparea durerii și a disperării.

Însă mulțimea care ieșea din cetate s-a intersectat cu o altă mulțime, care intra în cetate. În fruntea primului alai se afla moartea într-un sicriu; în fruntea celui de-al doilea alai se afla viața, în persoana Creatorului Însuși. Isus a văzut-o pe văduva copleșită de disperare și durere, „I s-a făcut milă de ea și i-a zis: «Nu plânge!»” Îndemnul acesta nu ar fi avut niciun rost dacă nu ar fi venit din partea Domnului vieții. În spatele acestei porunci stătea forța capabilă să îndepărteze cauza plânsului ei: Isus a întins mâna, s-a atins de raclă și i-a poruncit tânărului să se scoale. Atingerea de un sicriu era considerată întinare ceremonială (Numeri 19:11-13), însă, pentru Isus, mila era mai importantă decât ceremoniile. Împlinirea nevoilor oamenilor era mai importantă decât aderarea la niște ritualuri.

Cetatea Nain a fost martoră la o mare minune și a primit un mesaj uimitor: pentru Isus, durerile sufletești ale oamenilor – bărbați sau femei – sunt la fel de importante. Iar prezența Sa ține piept și biruiește puterea morții.

5. Ce aflăm din Luca 8:41,42,49-56?

Iair era conducătorul sinagogii, cel care se ocupa de serviciile desfășurate acolo. El alegea în fiecare Sabat persoana care să înalțe rugăciunea, să citească din Scriptură și să predice. Era un om cu vază, avea o stare materială bună și autoritate. El își iubea fiica și nu a ezitat să îi ceară lui Isus să o vindece.

Domnul Isus i l-a redat mamei pe fiul ei mort și i-a redat-o tatălui pe fiica sa moartă. Ce învățăm de aici despre puterea lui Dumnezeu? Dar despre capacitatea noastră limitată de a o înțelege (știința nu ne poate da explicații în acest sens)? Cum ne putem forma obiceiul de a ne pune încrederea în puterea și în bunătatea lui Dumnezeu, indiferent de circumstanțele în care ne găsim?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasaj de studiat: Luca 7:36-50

Ideea de bază: Discriminarea pe bază de sex, rasă, culoare a pielii, naționalitate etc. este un păcat cu efecte perturbatoare, distructive chiar, asupra relațiilor interumane. Atât crearea omului (Geneza 1:26,27), cât și răscumpărarea lui (Ioan 3:16) proclamă egalitatea dintre oameni.

Discuție introductivă: Creștinismul se ghidează după un standard înalt: unitatea și demnitatea credincioșilor pe baza faptului că există un singur Dumnezeu, un singur Domn, un singur Duh și o singură credință. În lumina acestui standard, care este opinia ta cu privire la tensiunile rasiale sau naționaliste și cu privire la inegalitatea dintre bărbați și femei, care se pot manifesta și în interiorul bisericii?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. Femeile și Pruncul Isus

(Revezi împreună cu grupa Luca 1:41-56; 2:36-38.)

Dintre cei patru evangheliști, numai Luca prezintă atât de detaliat venerația și uimirea cu care au întâmpinat femeile vestea bună a nașterii Mântuitorului.

Maria, femeia căreia i s-a făcut „un mare har” și care este „binecuvântată între femei” (Luca 1:28), a fost aleasă de Dumnezeu să fie mama lui Isus și prima vestitoare a misiunii lui Mesia. În cântarea ei de laudă (cunoscută sub numele de „Magnificat” – de la primul cuvânt al textului cântării în versiunea latină), Maria vestește împlinirea speranței celor răscumparați.

Elisabeta. Ea însăși o mărturie vie a minunii prin care urma să devină mama înainte-mergătorului lui Mesia, Elisabeta ia cunoștință despre cea mai mare minune dintre toate: vara ei, Maria, fecioară fiind, avea în curând să devină „maica Domnului meu” (vers. 43). Sub inspirația Duhului Sfânt, ea izbucnește într-o cântare profetică în care găsim trei binecuvântări și două mărturisiri (vers. 42-45). Observați

6. Citește Luca 7:36-50. Ce putem învăța din modul în care și-a manifestat recunoștința femeia aceasta și din faptul că Isus a acceptat actul ei de credință?

Domnul Isus a transformat o masă într-o ocazie de sărbătoare spirituală în care i-a redat demnitatea unei femei păcătoase. Un fariseu, Simon, L-a invitat pe Isus la masă. La un moment dat, a intrat „o femeie păcătoasă din cetate” (vers. 37), care s-a dus direct la Isus, a spart un vas de alabastru cu un parfum foarte scump, l-a uns picioarele cu el și l-a spălat cu lacrimile ei.

„Când cazul ei părea fără speranță în ochii oamenilor, Hristos a văzut în Maria puteri spre bine nedezvoltate. El a văzut însușiri de caracter mai bune. Planul de răscumpărare a investit natura umană cu mari posibilități, iar în Maria aceste posibilități urmau să devină realitate. Prin harul Său, ea a devenit părtașă la natura divină. [...] Maria a fost prima la mormânt după înviere și prima care L-a proclamat pe Mântuitorul înviat.” – Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 568

7. Cum a apreciat Domnul Isus credința femeii care s-a atins de haina Lui pentru a fi vindecată? Luca 8:43-48

Un caz de nefericire totală devine obiectul atenției Mântuitorului. Femeia aceasta suferea de doisprezece ani de o boală incurabilă, care o distrusese fizic și sufletește. Speranța ei a renăscut totuși în momentul în care „a auzit vorbindu-se despre Isus” (Marcu 5:27).

Nu se spune ce anume auzise despre Isus, dar aflase fără îndoială că El avea grijă de săraci, îi primea pe cei marginalizați, se atingea pe leproși, transformase apa în vin și, mai ales, că îi păsa de oamenii disperați ca ea. Totuși auzirea nu este suficientă, ci trebuie să ducă la credință (Romani 10:17). Iar credința a condus-o la gestul simplu al atingerii de poala hainei lui Isus – o atingere pornită din credință, intenționată, eficientă și concentrată pe Isus. Numai o astfel de credință poate primi binecuvântarea Dăătorului vieții: „Credința ta te-a mântuit” (Luca 8:48).

Cât de ușor ne este să să-i judecăm pe alții! Uneori nu spunem nimic, dar, în mintea noastră, îi judecăm și tot rău facem. Ce putem face pentru a nu-i mai judeca pe alții, nici măcar în mintea noastră, știind că, poate, și noi am proceda la fel dacă am fi în locul lor?

profunzimea și însemnătatea cuvintelor ei și notați binecuvântările și mărturisirile ei.

Ana. În vârstă de optzeci și patru de ani, văduvă de multă vreme și săracă în bunuri pământești, această prorociță trăia cu speranța în împlinirea făgăduinței despre venirea lui Mesia și îi spunea în fiecare zi oricui dorea să asculte că făgăduința avea să se împlinească în mod sigur (Luca 2:36-38). Credința ei neclintită a fost răsplătită când L-a văzut pe Pruncul Isus adus de părinții Săi la templu. Considerentele de vârstă, sex, statut nu pot diminua sau elimina în vreun fel speranța în venirea Mântuitorului.

De discutat: Cum întăresc aceste trei femei adevărul că *toți* membrii bisericii au un rol în planul și în lucrarea lui Dumnezeu? Cum poți ajuta biserica să-și hrănească spiritual membrii și să utilizeze potențialul tuturor membrilor, în special pe al celor neglijați și marginalizați?

II. Isus le-a acordat demnitate femeilor

(Revezi împreună cu grupa Luca 7:36-50 și Luca 8:43-48.)

Deoarece personajele din relatările biblice și proclamările profetice sunt în majoritate bărbați, mulți consideră că Biblia este o carte care ar favoriza dominația masculină; cu toate acestea, niciun alt text religios din lume nu a avut un aport mai însemnat decât Biblia la eliberarea femeilor și la proclamarea demnității lor.

Dacă Vechiul Testament abundă în mărturii despre femei implicate în slujirea spirituală și în lucrarea de conducere (Sara, Maria, Rut, Naomi, Estera, Debora, pentru a aminti numai câteva exemple), Noul Testament declară oficial că Hristos a dărâmat zidul de despărțire și că în El „nu este nici bărbat, nici femeie”, nici alte criterii de separare (Galateni 3:28,29; Efeseni 2:14-22). În lumina acestui fundament biblic, merită notat faptul că Luca scoate în evidență demnitatea, respectul și onoarea pe care li le-a acordat Isus femeilor și, în aceeași măsură, faptul că El a acceptat cu plăcere ca ele să aibă un rol în lucrarea Sa – toate acestea într-o vreme și într-o societate în care atitudinea față de femei era negativă. Iată câteva exemple:

- Femei vindecate de Isus sau persoane dragi lor, înviate de Isus (Luca 4:38,39; 7:11-17; 8:41-48, 49-56; 13:10-17).

8. Citește Luca 10:38-42. Ce lecții spirituale importante putem desprinde din această relatare? Vezi și Luca 8:14.

Ca gazdă, Marta „era împărțită cu multă slujire” și se îngrijea să le ofere oaspeților tot ce avea mai bun. Însă Maria „s-a așezat jos, la picioarele Domnului, și asculta cuvintele Lui”. Marta I s-a plâns atunci lui Isus că rămăsese să facă singură toată treaba. El nu a dezaprobat preocuparea ei pentru slujire, dar i-a atras atenția asupra nevoii de a-și așeza mai bine prioritățile. În viața de ucenicie, părțășia cu Dumnezeu este pe primul loc, iar masa de părțășie mai poate aștepta.

„Cauza lui Hristos are nevoie de lucrători atenți și energici. Există un câmp vast pentru cei ca Marta, cu zelul lor în lucrarea religioasă activă. Dar ei trebuie să stea mai întâi împreună cu Maria la picioarele lui Isus. Hărnicia, promptitudinea și energia să fie sfințite prin harul lui Hristos; atunci viața va fi o putere de neînving spre bine.” – Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 525

9. Ce ne învață textele din Luca 8:1-3; 23:55,56 și 24:1-12 despre rolul femeilor în lucrarea lui Hristos?

Pe măsură ce lucrarea Sa se extindea, „Isus umbla din cetate în cetate și din sat în sat și propovăduia” (Luca 8:1) împreună cu cei doisprezece ucenici care-L însoțeau. Luca notează și faptul remarcabil că Isus era urmat de un număr de femei cu stare pe care le vindecase și care fuseseră impresionate de cuvintele Sale: (1) câteva femei vindecate de dureri rele, printre care și Maria Magdalena; (2) Ioana, soția lui Cuza, administratorul lui Irod; (3) Susana și (4) „multe altele, care-L ajutau cu ce aveau” (vers. 3).

Când ne dăm seama că Domnul Isus a murit pentru fiecare ființă umană, înțelegem mai bine că, înaintea lui Dumnezeu toți oamenii au valoare. Cât de bine se reflectă acest adevăr în atitudinea noastră față de ceilalți? Sau, altfel spus, cum putem abandona orice atitudine de superioritate?

- Femei devenite ucenice, urmașe și susținătoare ale lui Isus (Luca 10:38-42; 8:1-3).

- Femeile date de Isus ca exemplu de rugăciune stăruitoare (Luca 18:1-8) și de dăruire dusă până la sacrificiu (Luca 21:1-4).

- Femei care fost prezente la cruce, au pregătit miresmele pentru înmormântare (Luca 23:55,56) și au devenit primele martore ale învierii (Luca 24:1-11).

De discutat: Gândește-te la smerenia femeii care a uns picioarele lui Isus, care și-a simțit golul din suflet, L-a căutat pe Isus cu credință și recunoștință și a primit acele cuvinte prețioase de încurajare: „Credința ta te-a mântuit; du-te în pace” (Luca 7:50).

Ce fel de credință atrage atenția Domnului Hristos și Îl face să Se oprească din drum și să ofere vindecare unui trup vlăguit și rost unui suflet rătăcitor? (Luca 8:43-48)

III. Femeile, primii mesageri ai învierii

(Revezi împreună cu grupa Luca 24:1-7,9-11,22.)

Luca amintește despre grupul de femei care I-au slujit Domnului Isus cu credincioșie în lucrarea Sa (Luca 8:1-3; 10:38-42), însă merită să fie evidențiat și faptul că femeile au plecat ultimele de la cruce (Luca 23:55,56) și, a treia zi, au venit primele la mormânt (Luca 24:1-7). De asemenea, ele au fost primele care au proclamat vestea bună despre Mântuitorul înviat (vers. 9-11). Într-o vreme și într-o societate în care femeile nu erau respectate decât în mică măsură, Cerul le-a acordat privilegiul de a fi primele vestitoare ale învierii lui Isus.

De discutat

-De ce au fost femeile primele martore și vestitoare ale învierii? (Luca 24:10-12.)

- Ce ne spune aceasta despre faptul că Dumnezeu le-a încredințat și femeilor un rol de îndeplinit în răspândirea Evangheliei?

3. APLICAȚIA

Ca prim istoric al bisericii creștine, Luca a consemnat cu atenție rolul femeilor în lucrarea lui Isus și în dezvoltarea bisericii primare. În Faptele apostolilor, el amintește despre Safira, Priscila, Drusila, Roda, Berenice, Tabita, Lidia și alte câteva femei. Din perspectiva lui, vestea

10. Ce lecții spirituale găsim în pilda cu văduva stăruitoare? Luca 18:1-8

Aici, Isus a arătat compasiune față de o văduvă săracă și lipsită de putere, care stăruia înaintea unui judecător rău și puternic să-i facă dreptate. Ea era victima nedreptății și a înșelăciunii, dar credea în domnia legii și a dreptății. Însă judecătorul nu se temea de Dumnezeu, nici de oameni și nu avea de gând să o ajute. Grijă față de văduve este o cerință biblică (Exodul 22:22-24; Psalmii 68:5; Isaia 1:17), dar lui îi făcea plăcere să ignore legea. În ciuda acestui lucru, văduva s-a înarmat cu perseverență și a stăruit până ce judecătorul i-a făcut dreptate.

Pilda aceasta ne învață trei lecții importante: (1) să ne rugăm mereu și să nu ne descurajăm, (2) rugăciunea are puterea de a schimba chiar și inima unui judecător rău și (3) credința stăruitoare este triumfătoare. Adevărata credință ne spune: Nu te resemna niciodată, nici chiar dacă ar fi să primești răspuns „când va veni Fiul omului” (vers. 8).

11. Ce învățăm din atitudinea văduvei sărace despre adevărata religie? Luca 21:1-4; Marcu 12:41-44.

După ce denunțase ipocrizia și prefăcătoria cărturarilor și conducătorilor, Învățătorul a arătat contrastul izbitor dintre ei și o văduvă sărmană, pentru a scoate în evidență natura adevăratei religii. Isus îi descriese pe unii dintre ei ca fiind cei care „mâncău” casele văduvelor (Luca 20:47) și nesocoteau porunca divină de a avea grijă de văduve și de săraci. Ca și astăzi, mulți aduceau daruri numai ca să pară evlavioși și le aduceau din surplusul lor. De fapt, ei nu făceau niciun sacrificiu. Isus a îndreptat atenția ucenicilor spre văduvă ca model al adevăratei religii, fiindcă ea a dat tot ce avea.

Motivația conducătorilor religioși era parada, iar a văduvei, slava lui Dumnezeu și jertfirea. Forța care a determinat-o să-și dea ultimii doi bănuți a fost dorința de a-L recunoaște pe Dumnezeu ca proprietar a tot ce avea și dorința de a-I sluji cu tot ce avea. Ceea ce contează înaintea ochilor atotvăzători ai Creatorului nu este ce dăm, ci de ce dăm; nu cât dăm, ci în ce măsură suntem dispuși la sacrificiu.

Cât sacrificii pentru binele altora și pentru cauza lui Dumnezeu?

bună li se adresează deopotrivă bărbaților și femeilor și, ca atare, atât bărbații, cât și femeile au datoriat de a proclama și răspândi Evanghelia.

Potrivit evangheliilor și cărții Faptelor apostolilor, femeile au avut un rol semnificativ în lucrarea și în proclamarea Evangheliei. Ce învățăm de aici despre valoarea pe care le-o dă Dumnezeu femeilor implicate în lucrarea Sa?

4. UN GÂND DE ÎNCHEIERE

Domnul Isus îi spune cu drag fetei de doisprezece ani a lui Iair: „Fetițo, scoală-te!” (Luca 8:54). Câtă iubire! Câtă gingășie! Copiii sunt prețioși în ochii Săi. Abuzul asupra copiilor, atât de răspândit în zilele noastre, le distruge inocența și aduce în sufletul victimei, și în cel alabuzatorului deopotrivă, o povară de suferință care va apăsa pentru tot restul vieții. Este un păcat fatal.

Dacă trăiești într-o zonă unde femeile sunt discriminate sau faci parte dintr-o biserică în care femeilor nu li se încredințează sarcini sau roluri potrivite cu statutul lor și cu darurile lor spirituale, ce poți face pentru a remedia această situație?

Răscumpărătorul tău îndurător te urmărește cu dragostea și cu mila Sa, gata să-ți asculte rugăciunile și să-ți dea ajutorul de care ai nevoie. El cunoaște poverile din inima fiecărei mame și este prietenul ei cel mai bun în orice situație care necesită intervenție urgentă. Brațele Sale veșnice o susțin pe mama credincioasă, temătoare de Dumnezeu. Când a fost pe pământ, El a avut o mamă care s-a luptat cu sărăcia, cu multe griji și necazuri și El simte cu fiecare mamă creștină în grijile și necazurile ei. Acel Mântuitor care a făcut o călătorie lungă pentru a alina inima îndurerată a femeii a cărei fiică era posedată de duhul cel rău va auzi rugăciunile mamei și îi va binecuvânta copiii.

Acela care i l-a redat văduvei pe singurul ei fiu, în timp ce acesta era condus spre locul de înmormântare, simte astăzi cu durerea mamelor în suferință. El care, plin de milă, a vărsat lacrimi la mormântul lui Lazăr și li l-a redat Martei și Mariei pe fratele lor cel mort și îngropat, Acela care a iertat-o pe Maria Magdalena, care și-a adus aminte de mama Sa când era atârnat pe cruce, în agonie, care S-a înfățișat femeilor care plângeau și le-a făcut mesagerii Săi în răspândirea primelor vești bune despre un Mântuitor înviat, este cel mai bun prieten al femeii de astăzi și este gata să o ajute în toate situațiile vieții. – *Căminul adventist*, p. 204

Acela „care și-a adus aminte de mama Lui atunci când atârna pe cruce, în agonie, care li S-a arătat femeilor care plângeau și a făcut din ele mesagerii Săi pentru a duce vestea bună despre Mântuitorul înviat este astăzi cel mai bun prieten al femeii și este gata să o ajute în toate situațiile dificile ale vieții.” – Ellen G. White, *Căminul adventist*, p. 204

„Domnul are o lucrare pentru femei, tot așa cum are pentru bărbați. Ele își pot ocupa locurile în lucrarea Sa în această criză, iar El va lucra prin ele. Dacă sunt pătrunse de simțământul datoriei și dacă trudesc sub influența Duhului Sfânt, ele vor avea stăpânirea de sine necesară pentru această vreme. Mântuitorul va reflecta lumina feței Sale asupra acestor femei gata să se jertfească și le va da o putere care o întrece pe cea a bărbaților. Ele pot face în familii o lucrare pe care bărbații nu o pot face, o lucrare care atinge viața lăuntrică. Ele pot veni aproape de inimile acelora la care bărbații nu pot ajunge. Munca lor este necesară.” – Ellen G. White, *Evangelizare*, pp. 464, 465

Întrebări pentru discuție

1. Care sunt cele trei femei care s-au bucurat de nașterea Domnului Isus? De ce au putut ele să-L recunoască pe Mântuitorul în pruncul cel umil? Ce lecție învățăm de la ele?
2. Studiul evidențiază faptul că Domnul Isus s-a atins în mod intenționat de sicriul tânărului din Nain, S-a lăsat atins pe poala hainei de femeia cu scurgerea de sânge, nu a fost ofensat când femeia păcătoasă s-a atins de picioarele Lui, în casa lui Simon, leprosul, și a apucat-o de mână pe fiica lui Iair, care era moartă. De ce crezi că, în aceste cazuri, Domnul Isus nu a ținut cont de regulile ceremoniale referitoare la atingerea de morți și de persoane necurate sau de prejudecățile altora?
3. Care credeți că era rolul femeilor care însoțeau grupul Domnului Isus? Cu ce credeți că se ocupau ele? În ce activități de slujire putem remarca astăzi că se implică femeile credincioase?
4. Revizuiți numele femeilor care au venit în contact cu Domnul Isus și cu lucrarea Sa, în Evanghelia după Luca. Câte sunt? Ce ne transmite menționarea lor în această evanghelie?

6. Mai de preț decât banii

Ruth, Japonia

Ruth s-a născut în Ecuador, dar, în 2004, s-a mutat în Japonia împreună cu soțul ei, japonez de origine. În Ecuador, fusese pe la mai multe biserici, dar niciuna nu reușise să-i satisfacă setea sufletului. Odată, intrase și într-o biserică adventistă de ziua a șaptea. A remarcat că „oamenii erau amabili și pastorul îi trata pe toți la fel, fără părtinire”. A primit și un DVD cu prezentările despre cartea Apocalipsa ale pastorului Luis Gonçalves, *The Last Hope* [Ultima speranță], însă l-a pus deoparte și a uitat de el.

Când s-a mutat în Japonia, s-a angajat cu soțul ei la o fabrică de materiale plastice. Era satisfăcută de locul de muncă și totuși simțea că îi lipsea ceva. Odată, văzând într-un ziar un anunț despre Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, și-a amintit de plăcuta experiență pe care o avusese în Ecuador și l-a sunat pe pastorul local, iar el a invitat-o la biserica din Kakigoya, aflată nu departe de locuința ei.

Acolo, Ruth a cunoscut-o pe Diana, soția prezbiterului, care era din Brazilia. Diana s-a oferit să studieze Biblia împreună și, la prima ocazie, i-a adus în dar chiar DVD-ul pastorului Luis Gonçalves, *Ultima speranță*. Ruth și-a amintit că îl avea, deși, de obicei, când se muta, arunca tot ce era vechi. A fost surprinsă că păstrase DVD-ul acela și, convinsă că nu era o întâmplare, a vizionat imediat prezentările. A studiat Biblia împreună cu Diana și a aflat mai multe despre Apocalipsa. Simțea că a găsit adevărul. Când a aflat că sâmbăta e ziua sfântă de odihnă a lui Dumnezeu, a decis imediat să nu mai lucreze sâmbăta, deși colegii îi tot explicau că salariul va fi mult mai mic și că ar putea veni să lucreze și câștigul de sâmbăta să-l dea la biserică. „Dumnezeu, Cuvântul lui și biserica Sa sunt mai de preț decât banii”, spune ea.

Ruth s-a pregătit serios ca să încheie legământ cu Dumnezeu și să primească botezul. „Au avut loc multe schimbări în viața mea, ne spune ea. Gândurile, obiceiurile, relația cu oamenii, totul s-a schimbat în bine.” Ruth face parte din marea comunitate de imigranți sud-americani care trăiesc în Japonia. Unul dintre proiectele pentru care se va face o colectă în Sabatul Treisprezece este construirea unui centru evanghelic internațional în Japonia. Pentru mai multe experiențe, puteți accesa pagina www.adventistmission.org.

APRILIE

1. M. Faptele ap. 19:1,2
 2. J. Faptele ap. 1:8
 3. V. Luca 24:49
- s. a. B 19:45, CT 19:34, IS 19:41, MS 19:53, SM 20:01, DJ 19:54, AR 20:05
4. S. Faptele ap. 1:8
- s. a. B 19:46, CT 19:36, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
5. D. Ioan 14:18-20
 6. L. Efeseni 6:12
 7. M. Isaia 8:19,20
 8. M. Ioan 16:13,14
 9. J. 2 Timotei 3:1,2,5
 10. V. Efeseni 3:20,21
- s. a. B 19:53, CT 19:43, IS 19:51, MS 20:02, SM 20:11, DJ 20:02, AR 20:15
11. S. Efeseni 5:14-16
- s. a. B 19:55, CT 19:44, IS 19:52, MS 20:04, SM 20:12, DJ 20:04, AR 20:16
12. D. Efeseni 5:18,19
 13. L. Efeseni 1:11,12
 14. M. Efeseni 1:13,14
 15. M. Romani 8:16,17
 16. J. 2 Corinteni 5:7
 17. V. 1 Corinteni 14:15
- s. a. B 20:02, CT 19:51, IS 20:01, MS 20:12, SM 20:21, DJ 20:11, AR 20:24
18. S. 1 Corinteni 14:26,40
- s. a. B 20:03, CT 19:53, IS 20:02, MS 20:13, SM 20:22, DJ 20:12, AR 20:25
19. D. Romani 8:14
 20. L. 1 Corinteni 2:16
 21. M. Romani 6:5
 22. M. Apocalipsa 14:7
 23. J. 1 Corinteni 6:11
 24. V. Ioan 5:19,41
- s. a. B 20:11, CT 20:00, IS 20:10, MS 20:21, SM 20:31, DJ 20:20, AR 20:33
25. S. Proverbele 14:34
- s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:12, MS 20:22, SM 20:32, DJ 20:21, AR 20:35
26. D. 1 Corinteni 2:14,15
 27. L. Ioan 7:37,38
 28. M. Apocalipsa 1:18
 29. M. Ioan 6:57,58
 30. J. 1 Corinteni 16:13

MAI

1. V. Isaia 54:5,7,10
- s. a. B 20:19, CT 20:08, IS 20:20, MS 20:30, SM 20:40, DJ 20:28, AR 20:42
2. S. Geneza 5:24
- s. a. B 20:20, CT 20:10, IS 20:21, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:29, AR 20:44
3. D. Ioan 14:23
 4. L. Ioan 13:35
 5. M. Luca 10:42
 6. M. Luca 10:36,37
 7. J. Ioan 15:12
 8. V. 1 Corinteni 8:1-3
- s. a. B 20:28, CT 20:17, IS 20:29, MS 20:40, SM 20:50, DJ 20:36, AR 20:52
9. S. Coloseni 3:2
- s. a. B 20:29, CT 20:18, IS 20:31, MS 20:41, SM 20:51, DJ 20:38, AR 20:53
10. D. Ioan 15:16
 11. L. 1 Ioan 4:20
 12. M. 1 Ioan 5:2
 13. M. 1 Ioan 2:2,3
 14. J. Romani 13:8
 15. V. 1 Ioan 5:18
- s. a. B 20:36, CT 20:25, IS 20:38, MS 20:48, SM 20:59, DJ 20:45, AR 21:00
16. S. Ioan 14:15
- s. a. B 20:37, CT 20:26, IS 20:40, MS 20:50, SM 21:01, DJ 20:46, AR 21:01
17. D. 1 Ioan 5:20
 18. L. Isaia 61:1
 19. M. Galateni 5:13
 20. M. Ieremia 29:13
 21. J. Matei 22:37
 22. V. Ieremia 31:33
- s. a. B 20:43, CT 20:32, IS 20:47, MS 20:57, SM 21:08, DJ 20:52, AR 21:08
23. S. Romani 10:10
- s. a. B 20:44, CT 20:33, IS 20:48, MS 20:58, SM 21:09, DJ 20:53, AR 21:09
24. D. 2 Corinteni 3:2,3
 25. L. Efeseni 3:18,19
 26. M. 2 Corinteni 4:6
 27. M. Romani 12:1
 28. J. 1 Împărați 22:13,14
 29. V. Evrei 12:14
- s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:54, MS 21:04, SM 21:16, DJ 20:59, AR 21:16
30. S. 1 Cronici 16:29
- s. a. B 20:51, CT 20:40, IS 20:55, MS 21:05, SM 21:17, DJ 21:00, AR 21:16
31. D. 2 Corinteni 2:14,15

IUNIE

1. L. Marcu 10:45
 2. M. Matei 25:40
 3. M. Luca 24:32
 4. J. 2 Împărați 2:9
 5. V. Romani 2:29
- s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22
6. S. Luca 22:31,32
- s. a. B 20:57, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:11, SM 21:23, DJ 21:05, AR 21:22
7. D. Faptele ap. 2:46,47
 8. L. Faptele ap. 1:14
 9. M. Matei 5:13
 10. M. Matei 5:14,15
 11. J. Luca 10:31
 12. V. Iona 4:1-3
- s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:09, AR 21:26
13. S. Tit 3:8
- s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:06, MS 21:15, SM 21:28, DJ 21:09, AR 21:27
14. D. Romani 1:14,15
 15. L. Faptele ap. 26:24,25
 16. M. Faptele ap. 20:32
 17. M. Luca 6:19
 18. J. Luca 8:46,48
 19. V. 1 Corinteni 9:19
- s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
20. S. Faptele ap. 2:4
- s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:09, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:30
21. D. Ezechiel 3:21
 22. L. 2 Timotei 2:24,25
 23. M. 2 Timotei 2:1,2
 24. M. Deuteronomul 30:19
 25. J. Deuteronomul 33:29
 26. V. Isaia 53:11
- s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
27. S. Ioan 12:25,26
- s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
28. D. Eclesiastul 7:3
 29. L. Ioan 17:20,21
 30. M. Matei 10:32